

55 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ την 21η ΑΠΡΙΛΙΟΥ του 1967

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 9 Μελών του ΔΣ του ΣΦΕΑ 1967 - 1974

Το πραξικόπημα της 21ηΑπριλίου 1967 και η 7ετία που ακολούθησε, αποτελούν μέρος της πρόσφατης ιστορίας της χώρας, που ο λαός πρέπει να μελετά και να αντλεί διδάγματα.

Το πραξικόπημα δεν ήταν έργο μερικών «επίορκων αξιωματικών», όπως οι αναθεωρητές της ιστορίας υποστηρίζουν. Ήταν επιλογή της άρχουσας τάξης της χώρας και είχε την υποστήριξη των ΗΠΑ.

Εκκολάφτηκε στους κόλπους του αστικού πολιτικού συστήματος που οικοδομήθηκε στη χώρα μας μετά τη λήξη του εμφύλιου πολέμου, με σημαία τον αντικομμουνισμό.

Ήταν αποτέλεσμα της κρίσης του αστικού πολιτικού συστήματος και επιβλήθηκε για να το βγάλει από αυτή, για την εξασφάλιση σταθερών συνθηκών για την κερδοφορία του κεφαλαίου. Επιβλήθηκε για να αντιμετωπιστεί το Κυπριακό, προς όφελος των ιμπεριαλιστών, των ΗΠΑ & του ΝΑΤΟ.

Η επτάχρονη στρατιωτική δικτατορία της 21ηΑπριλίου του 1967, εδραιώθηκε στηριζόμενη στη ωμή βία, τις διώξεις, συλλήψεις, εκτοπίσεις και φυλακίσεις των πολιτικών αντιπάλων της, κύρια των κομμουνιστών. Επέβαλε την απαγόρευση λειτουργίας των πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων της νεολαίας, τη διάλυση των συνδικαλιστικών και μαζικών ενώσεων και φορέων, την απαγόρευση των συναθροίσεων και κινητοποιήσεων, τη λογοκρισία κ.α. χωρίς ωστόσο να αποκτήσει λαϊκό έρεισμα, ούτε να αποτρέψει την αντίσταση του λαού και της νεολαίας.

Στις 23 Ιούλη του 1974 η Χούντα κάτω από το βάρος της προδοσίας της Κύπρου, την απομόνωση στην οποία είχε περιέλθει και την πίεση του αντιδικτατορικού κινήματος, με κορυφαία στιγμή την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973, κατέρρευσε, παραδίνοντας την εξουσία στους αστούς πολιτικούς, μετά τη συμφωνία ανάμεσα στη Χούντα, τον αστικό πολιτικό κόσμο και τους Αμερικάνους.

Στα χρόνια της «μεταπολίτευσης» ο λαός μας με την πάλη του πέτυχε ορισμένες κατακτήσεις σε θεσμικό και οικονομικό επίπεδο. Η αντίθεση όμως ανάμεσα στην εργασία και το κεφάλαιο, παραμένει καθοριστική και στα χρόνια της ανάπτυξης, αλλά και στις συνθήκες γενικευμένης κρίσης, για το ξεπέρασμα της οποίας ψηφίστηκαν τρία μνημόνια από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που οδήγησαν στη φτωχοποίηση των εργαζομένων και των μικρών και μεσαίων επαγγελματιών.

Η πανδημία που μαστίζει την Ελλάδα για πάνω από δυο χρόνια, και η άρνηση του κράτους να πάρει ουσιαστικά μέτρα για την προστασία της υγείας και της ζωής των πολιτών, έχουν δημιουργήσει για τους εργαζόμενους και τη νεολαία, αφόρητες συνθήκες διαβίωσης,

Σ' αυτές τις συνθήκες, της γενικής απαγόρευσης (Lookdown) προωθήθηκαν νέα αντεργατικά μέτρα, για να διασφαλίσουν την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων καθώς και καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις για την αντιμετώπιση της νέας κρίσης που επιτάχυνε ο κορωνοϊός. Η επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι και η νεολαία, από την κυβέρνηση της Ν.Δ. και την εργοδοσία, με την εφαρμογή σκληρής αντιλαϊκής πολιτικής, είναι γενικευμένη, καθώς και η καταστολή, που πάει χέρι-χέρι με την αντιλαϊκή πολιτική. .

Μέσα στην περίοδο της πανδημίας, τα γεράκια του NATO αξιοποίησαν την κατάσταση για την προώθηση των ιμπεριαλιστικών τους σχεδίων. Οι εξελίξεις στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, με την επιθετικότητα της Τουρκίας, στα πλαίσια των ανταγωνισμών της άρχουσας τάξης της Ελλάδας με αυτήν της Τουρκίας και τα παζάρια που γίνονται υπό τη σκέπη των ΗΠΑ και NATO, τίποτα καλό δεν προοιωνίζουν για τους λαούς της περιοχής. Η επέκταση του NATO στην Ανατολική Ευρώπη δημιούργησε ασφυκτικό πλαίσιο στη Ρωσία.

Αποτέλεσμα της όξυνσης των Ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, μεταξύ ΗΠΑ, NATO, Ε.Ε και ΡΩΣΙΑΣ, είναι και η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία.

Δυο μήνες μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, οι θάνατοι νέων ανθρώπων, οι καταστροφές υποδομών, και η προσφυγιά, συνεχίζονται. Η συμμετοχή της χώρας μας, στα πλαίσια των δεσμεύσεών της με τους συμμάχους της, ΗΠΑ, NATO, Ε.Ε., με την αξιοποίηση του λιμανιού της Αλεξανδρούπολης και των άλλων ΑμερικανοNATOϊκών βάσεων, και την αποστολή πολεμικού υλικού, έχουν μετατρέψει τη χώρα μας σε ορμητήριο του NATO και βάζουν τη χώρα και το λαό μας στο στόχαστρο αντιπάλων.

Η ακρίβεια, ως αποτέλεσμα της νέας οικονομικής κρίσης και που οξύνθηκε λόγω των νέων συνθηκών που δημιούργησε ο πόλεμος στην Ουκρανία, έχει φέρει τα λαϊκά νοικοκυριά σε απόγνωση.

Σήμερα, αναδεικνύεται η αναγκαιότητα για ένα ισχυρό, ταξικά προσανατολισμένο και πολιτικοποιημένο κίνημα, ικανό να αναμετρηθεί με την βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική, να επιβάλλει λύσεις προς όφελος του λαού και της νεολαίας.

55 χρόνια μετά το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου του 1967 ο λαός μας συνεχίζει να αγωνίζεται:

- Για για την ικανοποίηση όλων των δικαιωμάτων του, για καλλίτερες συνθήκες διαβίωσης.
- Για ουσιαστικά μέτρα προστασίας της υγείας του.
- Ενάντια στη βία του κεφαλαίου και του πολιτικού του προσωπικού.
- Για να καταργηθούν οι νόμοι για τις διαδηλώσεις και την αστυνομία στα Πανεπιστήμια.
- Για αποδέσμευση από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, NATO-ΕΕ.
- Για καμιά συμμετοχή ελληνικών στρατευμάτων έξω από τα σύνορα.
- Για να κλείσουν όλες οι ΑμερικανοNATOϊκές βάσεις στην Ελλάδα.
- Λέμε ΟΧΙ στον Ιμπεριαλιστικό Πόλεμο. Καμιά εμπλοκή της χώρας μας σε αυτόν.

Σ' αυτούς τους αγώνες του λαού και της νεολαίας, εμείς οι φυλακισθέντες και εξορισθέντες αντιστασιακοί συμμετέχουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Από την μακρόχρονη πείρα μας γνωρίζουμε πως οι αγώνες δεν είναι μάταιοι, δεν είναι χαμένοι. Χαμένοι είναι μόνο οι αγώνες που δεν δίνονται, κάτω από το φόβο, τον εφησυχασμό, την ηττοπάθεια, το συμβιβασμό.

55 Χρόνια μετά το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου του 1967, ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό πόλεμο, ο αγώνας για δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα, για χειραφέτηση των εργαζομένων και την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών τους, ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!!!

Αθήνα 20/04/2022

Τα μέλη του Δ.Σ. του ΣΦΕΑ 1967-1974

Στέργιος Βασιλείου, Γιάννης Κατσαρός, Ντίνα Κούκου, Σταύρος Σκουρτόπουλος, Θεόδωρος Τζιαντζής, Νίκος Τριανταφύλλου, Νίκος Τσιώκος, Όλγα Τσολακίδου, Σπύρος Χαλβατζής